

ת"פ 35895/10 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד נ ח ג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 35895-10-14 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
נ' ג

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
ע"י ב"כ עו"ד רaud ענוז ובג' מאוי פז ג'רבי

נגד
הנאשם נ ח ג
ע"י ב"כ עו"ד משה אשר סרגוביץ

זכור דין

העבירות בהן הורשע הנאשם והראיות לעונש:

1. ביום 21.12.16 זוכה הנאשם לפי הودעת הتبיעה מעבירות התחזות כעורך-דין, והורשע בביצוען של עבירות אלו:

- א. הסגת גבול המקבע, לפי סעיף 96 לחוק לשכת ערכיו הדין, תשכ"א-1961 [6]
בעירות];
ב. קבלת דבר מרמה, לפי סעיף 415 לחוק העונשין, תשל"ג-1977 [4 עבירות];
ג. דיזוף מסמן בכונה לקבל באמצעותו דבר, לפי סעיף 418 לחוק העונשין הנ"ל;
ד. שימוש במסמר מזויף, לפי סעיף 420 לחוק הנ"ל;

2. הנאשם הורשע לפי הודהתו מרבית האישומים נגדו, כאשר לאחר הבאת ראיות הורשע גם בעבירה מרמה, לפי האישום השני בכתב האישום.

3. הנאשם הופנה לפסיכיאטר המחויז וכן לשירות המבחן ובפני בית המשפט חוות דעת פסיכיאטרית מיום 28.8.17, חוות דעת פסיכיאטרית משלימה מיום 9.8.17 ותסקير מיום 2.8.17

4. הتبיעה הגישה את גילון הרשותי הקודמות של הנאשם [תע/1] ומארס מותנה שיש להפעילו [תע/3].
בנוסף הוגשה הרשעה קודמת שניתנה לאחר ביצוע העבירות דנן [תע/2].

.5. ההגנה הגישה מסמכים לעניין מצבו של בנו של הנאשם [גע/1 - גע/3], מסמך רפואי לעניין מצבו הרפואי של הנאשם [גע/4], מסמך רפואי לעניין מצבו הנפשי של הנאשם מיום 6.6.17 [גע/6], ומכתב מהמחלקה לשירותים חברתיים בעיריית באר שבע מיום 3.6.17 [גע/5]. מטעם ההגנה העידו לעונש גבי עג ועו"ס ריקי דאודי, מהמחלקה לשירותים חברתיים בעיריית באר שבע. לאחר ישיבת הטייעונים לעונש הוגש מסמך מטעם המסדרת המאבחןת הטיפולית "מכון פורישטיין - עד קידמה" המתיחס לאבחן שנערך לבנו של הנאשם בשלוש פגישות בחודשים יולי - ספטמבר השנה [גע/7].

מעשי הנאשם:

1. אישום כללי - שנים 2010 - 2012:

א. בתקופה האמורה החליט הנאשם לקבל במרמה כספים אחרים, ולצורך זה הקים עמותה בשם "--" שנרשמה על-שם בת-זוגו עג וגייסתו, וכן עסקים נוספים שנרשמו על-שם בת-זוגו - "--", "--" ו"--", והכל כדי לקבל במרמה כספים.

ב. לשם קידום מטרתו פרסם הנאשם באינטרנט, במקומונים, בעלונים ואף בעיתון חינמי שהופיע בשם "---", פרסומים בהם הציג בכזב את עוגנים כגוף המתחזה בסיווע לחיבטים בהוצל"פ ואת עצמו כמנהל העמותה וכמוומחה בתחום זה, וכן פרסומים המציעים לציבור שירות לסייע משפטי ללא כוונת רוח.

ג. הנאשם נהג לחת עצות וסייע משפטי לפונים, ובכך ביצע עבירה של הסגת גבול המקצוע (עריכת דין).

2. אישום שני - מר שלמה אבני המנוח, אפריל - יוני 2010:

א. המתלוון מר שלמה אבני המנוח, ליד 1931, קרא את העיתון באפריל 2010, פנה למשרד ופגש בנאשם. אבני ביקש את עדותו של הנאשם בשני עניינים - עתירה מנהלית נגד המדינה, להתייר את השאלת גופתו על פני השדה או לים, חלוף קבורה מקובלת; וענין של מקרים עזים שהופקעו. הנאשם הבטיח לאבני במרמה סיוע משפטי, לרבות יציג ללא תשלום בשני העניינים ופניה לבג"ץ בעניין הקבורה. הנאשם קיבל מאבני את המסמכים הנוגעים לעניינים אלה;

ב. בפגישה שנערכה לאחר מספר ימים, טען הנאשם במרמה שברצונו להתיעץ עם עורכי-דין 'חיצוניים', מסר לו סך של 1,500 ₪ לצורך זה, שהנאשם קיבל כך במרמה;

ג. ביוני 2010 או סמוך לכך, טען הנאשם במרמה בפני אבני שהוא יטפל אישית בשני העניינים הנ"ל, ודרש ממנו 63,800 ₪, "לגוועס עורכי-דין נספחים ומומחים". אבני האמין לנאשם וסביר שהוא משפטן, ולכן לדייו את הסכם, שהנאשם קיבל כך במרמה;

ד. למעשה, הנאשם הציג מצג-שווא בפני אבני, כביכול עומד לרשותו צוות עורכי-דין

והוא אף יScar שירותים משפטיים מעורכי דין נוספים ומומחים;

ה. באוגוסט 2010, משבין שהנאשם אינו פועל בעניינו ושאין לו את ההשכלה המשפטית הנדרשת לכך, דרש אבני מהנאשם שישיב לו את כספו. הנאשם התחייב לשיבת את הכספי, אך לא התקoon כלל לעשות כן. הנאשם דחה את אבני בטענות שונות, ולא השיב לו את הסכום המסתכם ב-**65,300 ₪**, שקיבל כאמור במרמה;

3. אישום שלישי - מר מיכאל דנינו, ינואר - מאי 2011:

א. בינואר 2011 פנה המתلون מר דנינו לנאים, וב-11.3.29 נפגש אותו ובירך ממנו סיוע לעניין קשיים כספיים ויעיקולים. המתلون האמין לנאים שהציג עצמו כוותיק בנושא המיסוי, ובמאי 2011 נתן לנאים סך של **2,500 ₪** כתשלום עבור טיפול, שהנאשם כלל לא ביצע ולא התקoon לבצע;

ב. הנאשם השיג כך את גבול המקצוע (עריכת דין) וקיבל במרמה את הסך האמור;

4. אישום רביעי - מר ירון סברג, يول 2010 - ספטמבר 2011:

א. המתلون מר ירון סברג נקלע לבעיות כלכליות והתנהלו נגדו הלि�י הוצאה. אחותו פנתה לנאים ומסרה לו ביולי 2010 סך של 1,000 ₪. המתلون עצמו מסר לנאים 1,300 ₪ באוגוסט 2010. סכומים אלו קיבל הנאשם עבור טיפול שככל לא ביצע ולא התקoon לבצע, וכ שאף הטעה את המתلون באמרו לו שיגיש בקשות מתאימות להוצאה, וכך עד שניתק מגע עם המתلون;

ב. הנאשם השיג כך את גבול המקצוע (עריכת דין) וקיבל במרמה סך כולל של **2,300 ₪**;

5. אישום חמישי - מר יבגני מישקין, ינואר - נובמבר 2011:

א. המתلون מר יבגני מישקין פנה לנאים בבקשת שיטפל בתביעה אותה ביקש להגיש נגד חברה שהעסקה אותו בעבר. הנאשם הטעה את המתلون לחשב שהוא עבד בעבר בהוצאה, שהוא מומחה להסדרים ועוד. המתلون טעה לחשב שהנאשם הוא עורך דין, ושילם לנאים סך 1,000 ₪ כמקדמה לתמורה שירותו המשפטיים;

ב. הנאשם פנה למעסיקה, ניהל מו"מ בשם של המתلون, ואף הגיע להסדר פשרה. הנאשם זיף את חתימתו של המתلون על 'כתב הסכמה' וקיבל מהמעסיקה את הסך המוסכם, בשיק על-סך 2,700 ₪ אותו הסב ועשה בו שימוש לצרכיו;

ג. הנאשם השיג כך את גבול המקצוע (עריכת דין), זיף מסמך ועשה בו שימוש, וקיבל במרמה סך כולל של **3,700 ₪**;

6. אישום שלישי - ה"ה שרה גהסי וצינה גרמןוב, נובמבר 2010 - מארס 2011:

המתלוננות, שהן אחיות, טיפלו בדירה של אחותה המתגוררת בחו"ל, ובנובמבר 2010 פנו לנואם, בעקבות פרטום בו הציע הנואם טיפול משפטי ללא כוונת רוח, ובקשה שיטפל בדירת שחדלה משלם שכיר דירה וסירבה להתפנות. ב-15.10.15 קיבל הנואם 'דמי' טיפול', ובהמשך קיבל במרמה סכומים נוספים, לרבות סכום שקיבל מהשוכרת ושלשל לכיסו במקום להעבירו למתלוננות, ובסך הכל **8,040 ₪**;

ב. סכומים אלה קיבל הנואם בעונות מרמה שונות, תוך מצגי שווה שונים, וטור שהוא משיג את גבול המקצוע (עריכת דין);

7. לסתוקם - הנואם קיבל במרמה סך כולל של 81,840 ₪, ממספר נפגעים.

נסיבות העבירות - קביעת מתחם עונש אחד:

1. עדות הצדדים, יקבע מתחם עונש יחיד ואחד לכל מעשי הנואם.

2. סעיף 40ג לחוק העונשין עניינו קביעת מתחמי עונש הולמים בגין הדין כאשר בית המשפט הרשיע נאים בכמה עבירות, כבענייננו, וקובע כדלקמן:

(א) הרשיע בית המשפט נאים בכמה עבירות המהוות איורע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאיורע כלו, וכך עונש כולל לכל העבירות בשל אותו איורע.

(ב) הרשיע בית המשפט נאים בכמה עבירות המהוות כמה איורעים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל איורע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזר עונש נפרד לכל איורע או עונש כולל לכל האיורעים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל איורע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצבירותם.

(ג) בגזרת העונש לפי סעיף זה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בתדרותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנואם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - לבין תקופת המאסר שעל הנואם לשאת.

3. הנואם הורשע בחמש מסכתות מרמה, שבוצעו לאורך תקופה ממושכת, ושקורבונויהן היו אנשים שונים שאינם בינם כל קשר. למעשה, המסקנה המיידית היא שיש לראות בכל מעשה "איורע" נפרד ונושא נפרד לקביעת מתחם וגזרת עונש. למעשה, אין התשובה כה ברורה ומובהקת.

4. לשון החוק אינה קובעת מהו "איורע", והפסיקה היא שנדרשה לסוגיה זו. כך, בהלכה מנחה שנפסקה בדיון רוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ.י. (2014) הועדף מבחן "קשר ההדוק", שיעיקרו - בחינת סמכות הזמן, ושאלת היהות המעשים חלק מתכנית עברינית אחת גם אם בוצעו לאורך זמן (וראו פירוט ודוגמאות בדברי הש' ברק-אהר, פסקאות 5-6; ובדברי הש' פוגלמן, פסקה 2). מבחן זה בודק למעשה את "עוצמת הקשר" בין מעשי

העבירה הנפרדים, באספקלריה של התכנית העבריאנית הכלולת.

5. מבנן זה מותיר כר נרחב לשיקול הדעת השיפוטי, כפי שצין הש' רובינשטיין בדנ"פ 2999/2016 **מזרחי נ' מ.י.** (2016):

מעשו של העוטר שלובים זה זהה, ופיוצלים לאירועים שונים גורע מאופיים הייחודי של מעשו כמכשול, ונכון לראותם כמסכת עבריאנית אחת. ... לשאלת אימתי עסקין באירוע אחד אימתי במספר אירועים, כאשר עסקין בפרשא פלילתית רבת התקף, לא תיתכן "תשובה מחייב", והיא תליה - גם בהגדרות המשוכלות ביותר - בנסיבות המקרה ובמບטו הכלול של בית המשפט על הפרשה. לשיקול הדעת-node מקום מובהק, ובית המשפט ישකול אם צריך הוא להיכנס ל"פרטנות חשבונאית" או לקבוע שורה תחתונה רואה.

6. בע"פ 13/2016 **מזרחי נ' מ.י.** (2016), בו הורשע הנאשם ב"הונאת פונדי" לארך שנים וככלפי קורבנות רבים ושונים, קבע הש' סולברג, בהסתמת חבריו:

אכן, מעשו של המערער נעשה ביחס לנפגעים רבים, בזמןים שונים, במקרים מגוונים בפרק זמן ממושך של כ- 5 שנים, ואולם על-פי מבחן הקשר ההדק אין בכך כדי להפוך את מעשו של המערער לאירועים נפרדים רבים. זהה הונאת 'פונדי', וכך יש לראותה. תוצאה זו נתמכת גם על-ידי שיקולים מעשיים, שכן סיוג מעשו של המערער כאירועים נפרדים היה מחייב את בית המשפט לקבוע לעלה ממשוניים (!) מתחמי ענישה נפרדים (לכל אחד מן הנפגעים), וקשה להלום תוצאה כזאת, הדורשת מطبع הדברים זמן שיפוטי ומשאבים רבים (ראו גם עניין ג'אבר, פסקה 7 לחווות-דעתה של השופטת ברק-ארז). הנה כי כן, מעשו של המערער עולמים כדי אירוע אחד, ובהתאם - יש לקבוע מתחם עונש אחד בלבד.

7. בע"פ 4527/2016 **פרינץ נ' מ.י.** (2016),ណון עניינה של נאשנת שהורשעה ב-13 מעשי מרמה שבוצעו במהלך שבע שנים: הנאשנת נטלה זהות של נשים אחרות, ופעלה להוצאה תעודות זהות ומסמכים רשמיים אחרים הנושאים את שמן, פרטיהן ואת תമונתה של הנאשנת. במסמכים המזויפים הללו השתמשה הנאשנת לביצוע פעולות מרמה והונאות שונות. אחד האישומים עסוק בפרשת התוצאות של הנאשנת לרופאה המתמחה ברפוי חולי סוכרת. כמו, "טיפולה" הנאשנת בעשרות פונים וגובטה מהם במרמה סכומי כסף גדולים. נקבע כי יש לראות באישום זה אירוע אחד רב עבירות ופגיעה, נשוא למתחם עונשי אחד, "טור מתן משקל בגזירת העונש בಗדרו של המתחם בין היתר לריבוי העבירות לריבוי קורבנות העבירות".

8. מכל מקום, לא ברור כלל כי נקיטת דרך של ריבוי מתחמים והטלת העונש כאחד, הייתה מובילה לתוצאה שונה: כפי שנאמר בעניין ג'אבר ובפסק דין עוקבים, מקום שאירוע אחד כולל מספר "מעשי", התקראה העילונה במתחם הענישה הפטונציאלי תיקבע לפי הנסיבות עונשי המקסימים בכל אחד מה"מעשי" הכלולים באירוע"; ועוד ראו הערת הנשיה נאור בע"פ 13/2016 **מזרחי נ' מ.י.**:

לפי ההלכה הפסקה, גם כאשר כמה מעשי נחשבים חלק מאירוע אחד, הרי שבקביעת מתחם הענישה יש להתחשב במספרם ובחומרתם של המעשיים (ראו, למשל: עניין ג'אבר, פסקה 9 לפסק-דיןה של השופטת ד' ברק-ארז). כפי שהראה חברי, במקרה שלפניינו היקפן של העבירות, התכונן

שאפיין אותו והנזק שהסבו לנפגעים רבים, מצדיקים שלא להתערב בגורם-דיןו של בית המשפט המחויז (ראו והשוו: עניין ג'סאר, פסקה 31 לפסק דין של השופט ד' ברק-ארוז). لكن, גם בהנחה שהיא הינה מתקבלת טענת המערער - שלפיה קביעה כי מדובר באירוע אחד תוביל לנקודות מוצא פחות מחמירה - אין בכך כדי לסייע לו בנסיבות העניין.

9. מאפיין מרכזי בפעולות העבריינית של הנאשם הינה החזרתיות. הנאשם פעל באותו שיטות כדי לשנות בקורבונו, לשם אותה תכליות, וניתן אפוא לראות בריבוי המעשים עבירות שבוצעו במסגרת תכנית עבריינית אחת, שהן "איירוע" אחד. פירוק המסכת לגורמים בודדים וקביעת מתחם נפרד לכל אישום, יהיו מלאכותיים ויהיו בהם כדי להפחית מחומרת המעשים שנערכו.

10. העבירות העיקריות שביצع הנאשם הן עבירות המרמה, והעבירות הנלוות נועדו בעיקר לשרת את תכליית המרמה.

11. אქבע אפוא מתחם עונשי הולם אחד לכל מעשיו של הנאשם, בו יינתן ביטוי - בין היתר - לריבוי מעשי העבירה ולריבוי הנפגעים.

נסיבות הקשורות למשדי העבירה - קביעת מתחם עונש הולם:

1. הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם:

א. כפי שנפסק לא פעם, הערך החברתי עליו באה עבירת המרמה להגן הוא חופש ההחלטה, הפעולה והבחירה של המרומה, אשר נשלל ממנו עקב מעשה המרמה. הפגיעה בחופש הרצון של המרומה פירושה, שאליו היו נפרשות בפניו כל העבודות לאשורן, הוא עשוי היה לפעול אחרת מכפי שפועל. הערך המוגן בעבירת המרמה הוא ההגנה על חופש הרצון ושמירה מפני פגעה בו בהתקיים קשר סיבתי בין פגעה כאמור לבין קבלת הדבר שהתקבל במרמה [ע"פ 2333/07 **תענוך נ' מ.י.** (2010), ע"פ 8573/96 **מרקדו נ' מ.י.** (1997), ע"פ 752/90 **ברזל נ' מ.י.** (1992)]:

ב. לעניין עבירות היזוף והמסמן המזויף, הרי הושוו הן זו לזו בדברי המחוקק עצמו, והן מגינות למעשה על ערך הקרוב לזה המוגן בעבירת המרמה: העבירות הללו אוסרות למעשה את הטיעית הזולת תוך שימוש ב"מסמרק", החפש שבתרבותינו הינו הסמן העיקרי לרצונות ואמיניות ("tabia patik" ועד "איפה זה כתוב" ודברים ידועים). לעומת זאת, הערך המוגן בעבירות אלו אינו רכושי-דוקא. בנוסף, בשונה מעבירת המרמה, מדובר בעבירות שאינן תוכאתיות, כיוון שהפגיעה בחולת נעשית בעצם הטיעיתו, עוד לפני שנג澤 או התקבל ממנו דבר. מכאן, שעבירות אלו מגנות אף הן על חופש הרצון, על יכולתו של אדם להחליט ולבחור בדרך מליל שיטעה באמצעות "מסמרק" מזויף;

ג. הנאשם ביצע פעולות מיוחדות בחוק לעורכי-דין. הערך המוגן בעבירה זו הוא הבטחת שירות משפטי נאות לציבור, לבסוף יגרם נזק למי שבתמיותו ימסור עניינו לטיפולו של אדם שאינו מוסמך ואין בקיין-דין במובci הדין, ואף אינו מחויב במשפט הכספי של חובות

עורך-דין כלפי מרשו, כגון חובת הנאמנות, הימנעות מניגוד עניינים וחיסון. היותו של השירות המשפטי "מוצר אמון", ככלומר מוצר שמורכבותו מקשה ואף אינה מאפשרת לצרכן לאמוד את איכות השירות המסופק לו, היא העומדת בבסיס התערבותה של המדינה ביחסים שבין לקוחות לבין עורך-דין, כחריג לכללים של חופש העיסוק וחופש ההתקשרות בחוזים (וראו דברי הש' ארבל בע"א 4223/12 **המרכז למימוש זכויות רפואיות בע"מ נ' לשכת עורכי הדין בישראל** (2014), פסקאות 38-36);

.2. מידת הפגיעה בערכים המוגנים:

א. הנאשם פגע באופן מהותי ו חמור בערכים המוגנים, בפועלותיו המתוכננות והחוזרות, שהתרחשו על-פני תקופה ארוכה, תוך ניצול ציני של מצוקתם של אחרים ופניהם לעזרתו;

ב. הנאשם שלשל לכיסו את כספו של אחרים - הן את הסרך הגדול מאבוי המנוח והן את הסכומים הקטנים שגאל במרמה מנפגעים שלגביהם סכומים אלו אינם קטנים כלל;

.3. התקנון המדוקדק וההתמדה בбиzeug חוזר של העבירות הן מהთווים הבולטים ביותר במעשה הנאשם. אזכור, שהנאשם פרסם ברבים את 'שירותו' וعمل על מציג מתעה ומדוקדקת, לרבות רישום 'חשבונות' ובמקורה אחד אף זיף מסמר ושימוש בו. הנאשם, חלק לשון ומיניפולטיבי, לא התקשה אפילו למכוד את הנפגעים בראשת שתווה.

.4. הנזק הכלכלי שגרם הנאשם לנפגעים הוא ניכר, ופוטנציאל הנזק גדול אף יותר. אותו נזק כלכלי, ש מבחינת הנאשם היה רוח כלכלי, הוא המניע והסיבה למעשה הנאשם. הנאשם עשה בכספי המרמה כרצונו, לצרכיו ולרווחתו, אך גם נהנה מעצם המרמה והפלת תמיימים בפח, מתוך יהירות, התנסאות, והתבשומות מחוכמתו ועורמתו, ועד-כדי תחשוה שהוא מעיל החוק המחייב את האנשים 'הריגלים' [וראו למשל הودעתו ת/10 ודברייו שהובאו בתסaurus].

.5. מדיניות העונשה הנהוגה בפרשיות כגון דא, של ריבוי מעשי מרמה וריבוי נפגעים, כשמדבר בסכומים ניכרים שנגלו בפעולות מתוכננת וחוזרת, מכוונות בעיקרה לעונשי מאסר בפועל לתקופות ממשמעתיות, ולצדם עיצומים כספיים ומארסים מותניים. כך ראו למשל עפ"ג 15-06-20668 **שילון נ' מ.י.** (2015), ת"פ 5262-02-12 **מ.י. נ' הררי** (2012), ואף פסיקה שהוגשה מטעם ההגנה כגון ע"פ 16-01-34508 **בן מיר נ' מ.י.** (2016). ניתן כמובן למצוא גזר דין ופסק דין החורגמים מכאן מנהה זה של עונשה מחמירה בנסיבות דומות, אך רובם כוללים נוגעים לנسبות מיוחדות.

.6. לנוכח השיקולים לעיל, מתחם העונש הולם יקבע בין 12 לבין 30 חודשים מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

עונשו של הנאשם לא יחרוג מהמתמחם שנקבע:

.1. הסניגור המלמד טען כי במקרה בו יקבע מתחם, שיחל במאסר בפועל, מוצדק יהיה לחרוג מהמתמחם

משיקולי שיקום.

.2. הتفسיר אינו אפשר לנקיוט בדרך זו: הנאשם אמן טוען לקבלת אחריות על מעשי, אך באותה נשימה מתגאה בתחכומו של עבירות אלה ואני מגלת הבנה או חרטה ממשיים בגין הנזקים שגרם לנפגעים. הנאשם, מעבר להצהרותיו הנמלצות והמניפולטיביות, עדין משוכנע בגודלו ובעצם של קורבנותיו שזכה לפגוש בו. מנוקודת פתיחה זו ודאי שאין לדבר על טיפול ושיקום.

נסיבות שאינן הקשורות לעבירות - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1969, כבן 48 שנים, מקיים קשר זוגי עם בת-זוגו שהעידה לטובתו, ואב לארבעה ילדים.
2. מגיל צעיר החל ניכור בין הנאשם לבין משפחתו. הנאשם חדל מלמד ועזב את הבית בגיל צעיר. הנאשם שוחרר מצה"ל בגין אי-התאמת ומאז נدد בין ערים ועובדות מזדמנות, כשהוא מנהל קשרים זוגיים לא-ארוכים ובמקביל. כך, עד שהכיר את בת-זוגו דהיום, עמה הוא מקיים קשר זוגי ומשפחתי בשמונה השנים האחרונות, והם מגדלים יחד את שלושת ילדיהם, ביניהם הבכור שאותו כאוטיסט. הנאשם העלה על-נס את מחוייבותו לטיפול בגין זה. תחום עיסוקו של הנאשם כiem אינו ברור, והוא המטפל העיקרי בבית ובילדים [עדות גב' ג', ע' 201-202].
3. לפחות, כי על-אף התמונה האידילית המצטירת מפי הנאשם ומפי בת-זוגו, מסרה העו"ס המטפלת במשפחה, גב' דואדי, כי לא-פעם נוכח וראתה כיצד הנאשם צועק על בת-זוגו ותיארה את מנהגו להעליב ולפגוע בה, ואף למנוע ממנו להattebatא [גע/5].
4. לחובת הנאשם רישום פלילי מכבד ורלוונטי, גם-אם רחוק בזמן:
 - א. הנאשם נדון בגין עבירות מרמה שביצעה בשנים 1991, 1999, 2002, 2003, 2007. בגין העבירה שביצעה בשנת 1999 ריצה שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות;
 - ב. בגין העבירות שביצעה בשנת 2002, נדון הנאשם ביום 5.7.09 למאסר מותנה בגין שישה חודשים, שהצדדים מסכימים כי חובה להפעילו [ת"פ (ו-מ) 3626/04, תע/2];
5. הנאשם לוכה בבריאותו, וסובל מסככת ומאבדן ראייה בעינו השמאלית עקב מלנומה [גע/4].
6. מתחקיר שירות המבחן עולה דמותו של הנאשם, העולה בקנה אחד מההתרשםות ממנו במהלך הדיונים: הנאשם מתהדר באינטלקנציה חריגה בה זכה לדעתנו, גאה ביכולותיו ובנה גם יכולת לשוטטות אחרים הנחותים ממנו, וחש גאויה במעשי (לצד תשלים מס שפטים באשר לאש灭תו ולנכונותו לשאת בעונש).
7. חוות הדעת הפסיכיאטריות שהוגשו שוללות את קיומה של מחלת נפש או הפרעה נפשית קשה. בבדיקה ביום 6.6.17 נמצא הנאשם כמו שבאיישותו בולטם סימנים המצביעים להפרעות מסווג "קלאסטר B" (הפרעות מסווג אנטיסוציאליות, גבוליות (Borderline, וכדומה) אך הוא לא אובחן כלוקה בהפרעה כלשהי, וה הנאשם גם לא המשיך בבריאות או מעקב. טיפול רפואי הוצע לנайл, אך הוא בחר שלא להיעזר בו.

8. הטלתו של עונש מאסר בכליה, לראשונה בחיי, עתיד לפגוע קשות בנאשם, כבכל עברי הנשלח לכלא בראשונה בחיי. עם זאת, לא מדובר על פגיעה יוצאת-דופן.

9. כליאת הנאשם טוביל לפגיעה קשה במשפחה, שיש לקחת בחשבון הענישה ולתת לה משקל ניכר: כאמור, בנים הבכור של הנאשם ושל בת-זוגו אובחן כלוקה באוטיזם ובהפרעות נוספות, אינו מדבר, ומצריך תשומת-לב מיוחדת. הילד מתגורר עם משפחתו ולומד במסגרת "יעודיות" [גע/1 - גע/3]. כך, מעבר למשבר הצפיי בחיי המשפחה, טוביל כליאתו של הנאשם להטלת נTEL כבד מאוד על בת-זוגו, שגם כוון היא המפרנסת העיקרי של המשפחה מעבודתה המחייבת אותה להיעדר לשעות ארוכות מהבית. בת-זוגו של הנאשם מסרה בעדותה, כי בנים קשור מאוד לנאשם, ונוכחות הנאשם חיונית לביקורת האפשרות לשלב את הבן ב"מכון פירשטיין" שמציע דרכים חדשות לקידומו של הבן. המכון נמצא בירושלים, ואם הנאשם יופרד ממשפחתו - לא יהיה מי שייקח את הילד לפגישות האבחון והטיפול [עדותה, ע' 201-202]. מהמסמך שהתקבל מהמכון עולה כי גם-אם אפשר לתת מענה לצרכיו של הילד בבא-שבע, יש עדיפות למקום שבו מרכיבים המומחים הרלוונטיים, ומדובר ביום בכל שבוע. עוד לציין במסמך ש"חלון ההזדמנויות" לקידום הילד מצומצם לשנים הקרובות, עד לגיל ההתגברות [גע/7].

10. זכות הנאשם יעדמו גם נתונים אלו, שחשיבותם רבה:

א. עברו הפלילי של הנאשם רחוק בזמן, ויש לציין כי מאז שנת 2012 לא הסתבר עוד בפליליים;

ב. הנאשם הודה במרבית האישומים נגדו, וחסר מרבית הנפגעים את הצורך להעיד. הנאשם מiquid את טיעוני באישום אחד, שבורר בהבאת ראיות;

ג. נסיבות חייו של הנאשם בנסיבות היו קשות, ולדעת שירות המבחן יש להן קשר-מה לביצוען של העברות;

ד. מאז ביצוע העברות חלוף זמן ניכר;

11. איזום של כלל השיקולים לעיל יוביל לקביעת עונשו העיקרי של הנאשם בשלוש התחנות של המתחם. לנוכח מצבם הדחוק של הנאשם ושל משפחתו ולנוכח תקופת המאסר, אמנע מהשתתף קנס. לא כך באשר לפיזיים, שכן לפי ההלכה הפסקה, מצבו הכלכלי של הנאשם יכולת התשלום שלו אינם משפיעים על קביעתו של פיזי, כדי פיזי אזרחי (והשו ע"פ 5761/05 **מגדלاوي נ' מ.י.** (2006) וע"פ 2661/12 **פלוני ב' מ.י.** (2012)). מועד התשלום של הפיזיים ידחה ואילו דוחיתו הנוספת או פריסתו לתשלומיים יהיו במידת הצורך עניין לטיפול המרכז לגבית קנסות לפי סעיף 5ב. לחוק המרכז לגבית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה-1995. תוספת הרתעה תימצא במאסר מותנה ובהתchingות כספית.

12. אוטם שיקולים, בהדגשה על חלוף הזמן והיעדר הסתמכויות מאוחרות בפליליים, יצדיקו את הפעלתו של המאסר המותנה בחופף לעונש המוטל עתה.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 9

- א. 15 חודשים מאסר בפועל. ככל שהוא הנאשם עצור בתיק זה, יኖכו ימי מעצרו לפי רשיימה שתוגש בהקדם על-ידי המאשימה;
- ב. אני מפעיל, בחיפוי מלאה לעונש אותו הטלתי, את המאסר המותנה בן שישה חודשים, שהוטל על הנאשם בת"פ (ז-מ) 3626/04 ביום 5.7.09;
- ג. שישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא עבר עבירת רכוש מכל סוג למעט החזקת נכס החשוד כגנוב, או כל עבירה אחרת שיש בה יסוד של מרמה, תחבוליה או זיווף;
- ד. התchiaיות בסך 1,500 ₪ למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא עבר עבירת רכוש מכל סוג, או כל עבירה אחרת שיש בה יסוד של מרמה, תחבוליה או זיווף, או עבירה של הסגת גבול המקצוע (עריכת דין). לא תחתם ההchiaיות, יאסר הנאשם למשך 45 ימים;
- ה. פיצויים לנפגעים, לפי פירוט להלן, לתשלום על-דרך הפקדתם בקופת בית המשפט עד ליום 18.1.2018 לא יופקד סך הפיצויים במועד, ישא הפרשי הצמדה וריבית מהימים ועד למועד התשלום המלא בפועל:
ליורשי המנוח מר אבנִי ז"ל, על-ידי בנו מר איל אבנִי - 65,300 ₪;
למר מיכאל דנינו - 2,500 ₪;
למר ירון סרג - 2,300 ₪ (בסכום כולל גם הסכום שקיבל הנאשם מאחותו של מר סרג);
למר יבגנִי מישקִין - 3,700 ₪;
לה"ה שרה גהסי וצינה גרמןוב - 4,020 ₪ לכל אחת);

הוראות נוספות:

- א. המאשימה תמציא בהקדם רשיימת ימי מעצר, ככל שהיא, וכן טפסים מעודכנים עם פרטי מתלוננים;
- ב. עותק ההחלטה יועבר לידיעת שירות המבחן;
- ג. מוצגים: ככל שקיים, לפחות כסף, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרת;

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחויז בתל-אביב - יפו.

ניתן היום, י"ב חשוון תשע"ח, 01 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.